

Csörgits József

„Csak a vérünk forr“

Kedves Lajos, tán írnom se kéne, meg mondanom se, de nincs kiút, mert a Halak hava, február van, én meg nem fagyos csukák után markolászok a Zuhogó, vagy a Pörölék vizében, hanem a megyeriek törzse fővárosában temetek, hol Apám meghalt, temetni, égetni, szívben, hagyományban, árban-szabályban, pénzben viselkedni kéne,

*csak a vére forr
csak a vére forr...*

ezért mit tehetek egyebet, tévét be nem kapcsolok, legfeljebb snapszerozom velem érző kocsmavallásúakkal, síró Anyám után, gyerekeim nézem és ügyködök, hogy tegyem még jobbá a létezőt, ami megmaradt, vagy dolgozom és munkám szebbé, naphitű éjszakáimat fényessé teszik dolgok, dolgok a partból kifordult, évszázadokkal ezelőtt eldobott kögömbök, agyagfegyverek, lelkek,

*csak a vére forr,
csak a vére forr...*

megnyugvasként napilapot kézbe nem veszek, bort töltök, csillan benne Tengervíz minden Nap-Víz fénye és dolgozom, szövegszerkesztek, verset, Versedet írom át, melynek hatása kikényszeríti az imát, imát a szépről, együtt megélt régről, örömét léleknek, nádcsovét nyújtó életnek, mit átérezteél, szép szavakban, érzelmekbe öntöttél, mint én e vörösmarti vörös bort,

*csak a vérünk forr,
csak a vérünk forr...*

és vérvörösbe mozdul a szürke téli ég, mert
2006 február elsején így örültem szép versednek én.

Vincze Ottó:
Hargitai hóhelyzet
2003

Szentendrei Vajda Lajos
Stúdió - Gönczi Galéria

